

Column

Rijkscultuurjeugd

✍ Christiaan Weijts ⌚ 29 september 2017

Het lange wachten is niet voor niets geweest. Er kwam zowaar een zinnig plannetje uit de formatiebunker doorgeseind: een 'cultuurpakket'.

Alle scholieren gaan het Rijksmuseum en de Tweede Kamer bezoeken en leren wat over de Grondwet.

Verplicht op schoolreisje langs onze vrijheden. Misschien is het een leuk ideeetje om ze hier een speciaal uniformpje bij aan te laten trekken? Bedrukt met: Rijkscultuurjeugd. En daaronder het kabinetmotto: Zonder gemeenschap geen individu.

Of gaan ze daar schunnige tekeningetjes bij krabbelen? Ja, dat denk ik wel, als ik die groepen nu al zie, slenterend over het Binnenhof, knikkebollend op de publieke tribune, totdat ze eindelijk de McDonald's in kunnen.

Ga weg, blijf thuis. Lieve kinderen, pleur op. Niets valt hier te zien. Goed, het Rijksmuseum zit met smart te wachten op extra busladingen, maar de Nachtwacht is een onsterfelijk saai doek. Ga naar Kröller-Müller, Lakenhal of de Fundatie. Ga naar Dordrecht, Emmen, Goes. Ga naar mooie theatervoorstellingen. Maar nee, daar is straks natuurlijk minder tijd voor.

Want de Rijkscultuurtripjes drukken op het toch al karige budget.

Het schijnt een christelijke wens te zijn, dit gemeenschapstoerisme. Maar de Kinderboekenweek boycotten de gelovigen dan weer. Net als in 2005 toen het thema 'magie' was. Nu is het 'gruwelijk eng', en dus opnieuw occultisme, heksen en vampiers. Als godvrezend scholierdje zou ik het nu pas echt in mijn broek doen. Het overgrote deel van dit land is kennelijk een week lang in de ban van de duivel, en leest wél Dolfje Weerwolfje. Toen ik Nederlands studeerde waren er studentes die van hun geloof geen Jan Wolkers of Gerard Reve mochten lezen. Een bepalend deel van onze cultuur is achter prikkeldraad gezet.

Een van de aardigste beginselen van onze rechtsstaat is dat gedachten niet strafbaar zijn. De verbeelding heeft bij ons dus een rechtsstatelijke verankering. Dat is fantastisch, en staat diametraal tegenover krachten die angst en schuldgevoel op zondige of occulte gedachten willen laden. Griezilverhalen laten kinderen juist omgaan met emoties en angsten.

Eer Buma en Segers in de schoolbussen hun volkslied inzetten mogen ze eerst wel eens opkomen voor de cultuur die de beminde gelovigen nu nog wordt ontzegd. Hopelijk leren ze dan ook dat cultuuroverdracht iets anders is dan klasjes langs voorgeschreven iconen jagen.

Laat ze muziek horen, en dichters. Laat ze dansers en designers zien. Leer ze beeldhouwen desnoods, bronsgieten of dromen. Maar laat, in godsnaam, af en toe een kind nog kreten van verwondering slaken, in plaats van duf, verveeld, als plaksel op te moeten draven voor een schervencoalitie.

Christiaan Weijts schrijft hier elke vrijdag een column.

 Opmerkingen? Mail ons

DOSSIER

Column Christiaan Weijts